

ក្រសួងសុខាភិបាល
លេខ: ០២៤ អនក្រ.បក ៣

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
~*~

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០៤

ប្រកាស
ស្តីពី

ការជំរុញផ្សាយជាលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ ឯកជនក្នុង
វិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និង ជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ
សាសាសាសិណណណ
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

- បានឃើញវដ្តវិវឌ្ឍន៍នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ៥/រកម/០៧០៤/០១១ ចុះថ្ងៃទី ១៣-០៧-២០០៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់វេជ្ជសាស្ត្រស្តីពីការប្រើប្រាស់ឱសថជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ៩៧/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥-០៧-២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងក្រុមការងារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ៩៧/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤-០១-៩៦ ប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការប្រើប្រាស់វេជ្ជសាស្ត្រសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ៩៧/រកម/១១០០/១០ ចុះថ្ងៃទី ០៣-១១-២០០០ ប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រង លើការប្រកបរបរវិជ្ជាជីវៈ ឯកជនក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ ៩៧/រកត/០២០០/០៣៤ ចុះថ្ងៃទី ០១-០២-២០០០ ស្តីពីការបង្កើតគណៈក្រុមពេទ្យ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៧ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ២២-១០-៩៧ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៩៤ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ១១-០៩-០២ ស្តីពីបែបបទនិងកិច្ចខិតខំនៃការអនុញ្ញាតអោយជនបរទេសជាអ្នកវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រប្រកបរបរវិជ្ជាជីវៈឯកជនក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យស្តីពីក្រមសីលធម៌គ្រូពេទ្យលេខ ៦១ អនក្របក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៣
- បានឃើញប្រកាសលេខ ០២០/០១ អបស/មត ចុះថ្ងៃទី ០៧-០៩-០១ របស់ក្រសួងសុខាភិបាលស្តីពីបែបបទនិងកិច្ចខិតខំរបស់គ្រូពេទ្យ គុណសម្បត្តិ ឬ មិន សុំតែទ្រង់ទ្រាយ ឬប្រតិបត្តិការនៃស្នាក់នៅវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រឯកជន
- លោកអគ្គការចាំបាច់របស់ក្រសួងសុខាភិបាល

សំរេច

ប្រកាស: ការជំរុញផ្សាយជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម របស់សេវាឯកជន ក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និង

ជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ តាមរយៈ វិទ្យុ-ទូរទស្សន៍-សារពត៌មាន-ទស្សនាវដ្តី-ព្រឹត្តិបត្រវេជ្ជសាស្ត្រ-ប័ណ្ណ
ប្រកាសរូបភាព- សិក្ខាសាលា- ប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិច- ខិតប័ណ្ណចែកចាយតាមដងដុំ- ការផ្សព្វផ្សាយ
ពាណិជ្ជកម្មដោយប្រើឧត្តេសាសន៍តាមទិសាចារណៈ- រថយន្ត-រោងល្ងាច-រោងភាពយន្ត ផ្សារលាត់
ឬតាមរូបភាព ផ្សេងៗត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាត ។

ប្រការ២.- វិជ្ជាជីវវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ ជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយយកទៅខ្ចីប្រឌិតធ្វើ
ជាមុខជំនួញ ផ្ទាល់ខ្លួនណាមួយឡើយ។ រូបភាពផ្សព្វផ្សាយដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ដែល
បំផ្លើស ខុសការពិត ទាំងអស់ ត្រូវហាមឃាត់ ។

ប្រការ៣.- ហាមឃាត់ការផ្សព្វផ្សាយអំពីរោគសញ្ញាគ្លីនិក រៃជំងឺ និងវិធីព្យាបាលណាមួយ ដែលមានលក្ខណៈ
បំផ្លើស ចោកប្រាស់អតិថិជន ។

ប្រការ៤.- មិនអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ ឈ្មោះមន្ទីរពេទ្យ ឬ គ្លីនិកឯកជន អ្នកឯកទេសល្បីៗ ទោះបីជាបរទេសក្តី
ឬ ខ្មែរក្តី ក្នុងរូបភាព ក្លែងបន្លំសហការជាមួយ ក្នុងទិសដៅឃោសនាផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មឡើយ ។

ប្រការ៥.- បន្ទប់ពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ- បន្ទប់ពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺមាត់ធ្មេញ- បន្ទប់ព្យាបាលដោយចលនា បន្ទប់
ពិគ្រោះស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ-បន្ទប់ពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺក្អែក-បន្ទប់សោភ័ណសុខភាពសាស្ត្រ មន្ទីរពិសោធន៍
មន្ទីរព្យាបាលជំងឺមាត់ធ្មេញ-មន្ទីរសំរាកព្យាបាល-មន្ទីរសម្ភព-មន្ទីរពេទ្យព្យាបាល និង មុខវិជ្ជាជីវៈ
ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត អាចដាក់ពាក្យសុំធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ បានលុះត្រាតែ ទីតាំងសេវានោះ
មាន ច្បាប់អនុញ្ញាត ឬបានចុះលេខបញ្ជីការ ព្រមទាំងមានទ្វេភាសាសំគាល់ពីក្រសួង សុខាភិបាល ។

ប្រការ៦.- រាល់ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងក្របខណ្ឌវិជ្ជាជីវៈដែលមិនប៉ះពាល់ដល់ក្រមសីលធម៌គ្រូពេទ្យ អាចប្រព្រឹត្តទៅ
បានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។ ម្ចាស់សេវាឯកជន ដែលមានបំណងផ្សព្វផ្សាយ
ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំ មកក្រសួងសុខាភិបាល ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវខ្លឹមសារអត្ថបទ ស្តីអំពីដេអូ ឬ
កាសែតសោតទស្សន៍ និងរូបភាព ដែលពាក់ព័ន្ធ និងការផ្សាយ ក្រោយពីបានឆ្លងកាត់ការត្រួតពិនិត្យ
ផ្តល់យោបល់ ជាមុន ពីសំណាក់ក្រុមប្រឹក្សា គណៈវិជ្ជាជីវៈនីមួយៗ នៃខេត្ត-ក្រុង ។

ប្រការ៧.- សេវាឯកជនវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលមានបំណងផ្សព្វផ្សាយ តាម
មធ្យោបាយ អ៊ីក៏ដោយ ត្រូវប្រើពាក្យពេចន៍ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និង តិចទៅដល់ ប្រតិយោគ នៃ
ពាក្យពេចន៍ របស់ខ្លួនចំពោះសាធារណៈជននិងក្រមសីលធម៌គ្រូពេទ្យ ផ្សេងទៀតអំពីឃោសនា លើក

ដំកើងខ្លួន ប្រកួតប្រជែង ដើម្បីផ្តល់រំលំ សេវាកម្មមួយទៀតសំរាប់ មូលហេតុអ្វីមួយ ដែលមិនមែនជា ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

ប្រការ៨.- ខ្លឹមសារផ្សព្វផ្សាយ ត្រូវមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងការវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តសាស្ត្រ និង ជៀសវាង ការយោសទាមទារបំផ្លើសប្រាស់ចាកខុសពីខ្លឹមសារ ដែលមានការយល់ព្រមអនុញ្ញាត ពីក្រុម- ប្រឹក្សា គណៈវិជ្ជាជីវនិមួយៗ នៃខេត្ត-ក្រុង និង ពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

ប្រការ៩.- អាចអនុញ្ញាតអោយ សុំផ្សព្វផ្សាយបាន គឺ នៅពេលដែលមានការបើកទីតាំងថ្មី ឬ មានការផ្លាស់ប្តូរ ឬ បន្ថែមមុខជំនាញ ផ្លាស់ប្តូរទីតាំង ។ អត្ថបទ និងរបៀបផ្សាយត្រូវធ្វើទៅក្រុមប្រឹក្សាគណៈវិជ្ជាជីវ និមួយៗ នៃខេត្ត-ក្រុង ពិនិត្យជាមុនសិន ។

ប្រការ១០.- បន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ការត្រួតពិនិត្យរួច ក្រសួងសុខាភិបាលអាចអនុញ្ញាតអោយចុះផ្សាយជាសាធារណៈ បានគឺ:

១-នាមក្រកូល អាស័យដ្ឋានវិជ្ជាជីវៈ លេខទូរស័ព្ទ និងលេខទូរសារ ថ្ងៃ និងម៉ោងទទួល ពិគ្រោះ ព្យាបាល ។

២-គុណវុឌ្ឍិ សញ្ញាប័ត្រសិក្សាឯកទេស និងសមត្ថភាពផ្សេងៗ ទទួលស្គាល់ដោយ សាកល វិទ្យាល័យ វិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល និងគណៈវិជ្ជាជីវនិមួយៗ ដែលមានការទទួលស្គាល់ ពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

៣-ស្ថានភាពសេវា និងអ្នកផ្តល់សេវា ចំពោះក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង បើមាន ។

៤-ព្រមទាំងខ្លឹមសារផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗទៀត ដែលមានផលប្រយោជន៍ដល់សង្គមជាតិ ។

ប្រការ១១.- រាល់លិខិតអនុញ្ញាតផ្សព្វផ្សាយ តាមគ្រប់រូបភាព មានសុពលភាពរយៈពេល ៦ ខែ គិតចាប់ ពីថ្ងៃចេញ លិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

ប្រការ១២.- ក្រសួងសុខាភិបាលមានសិទ្ធិដកហូតវិញនូវលិខិតអនុញ្ញាតផ្សព្វផ្សាយ ក្នុងករណីពិនិត្យ ឃើញថា :
-ខ្លឹមសារផ្សព្វផ្សាយមានលក្ខណៈខុសពីការយល់ព្រមអនុញ្ញាតរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
-ឬការផ្សព្វផ្សាយនោះអាចបង្កបាតុភាពមិនល្អផ្សេងៗ ។

ប្រការ១៣.- ការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមទោសប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្តីពី ការ គ្រប់គ្រង លើការប្រកបវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ ។

25

ប្រការ១៤.- ខុទ្ទកាល័យក្រសួងសុខាភិបាល អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសសុខាភិបាល-អគ្គាធិការដ្ឋាន-គណៈវិជ្ជាជីវៈ
 និងមួយៗ ទៃខេត្តក្រុង-នាយកដ្ឋានមន្ទីរពេទ្យ និង មន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត-ក្រុង មានភារៈកិច្ចត្រួតពិនិត្យ
 តាមដានការអនុវត្តន៍ ប្រកាសនេះ អោយមានប្រសិទ្ធិភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។ 45/04

កន្លែងទទួល៖ ៤

- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ្រឹះស្ថាន-រដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងពិសោធន៍ (និយ័ត្តិសភា)
- អាណាគ្រប់គ្រង និង គ្រប់ខេត្តក្រុង
- ក្រុមស្តីស្រាវជ្រាវ គ្រួសារជាតិ
- ដុំប្រកាស ១៤
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

[Handwritten signature]
 វេជ្ជ. ឌុច សុខុម